

עפ"ת 51347/12/14 - עבד אל קאדר חאג יחיא נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 51347-12-14 חאג יחיא נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

בפני	כב' השופטת דבורה עטר
מערערים	עבד אל קאדר חאג יחיא
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

פסק דין

1. לפני ערעור על החלטת בית משפט לתעבורה בפתח תקווה (כב' הש' מגי כהן) בתיק המ"ש 2783-11-14 במסגרתה דחה את בקשת המערער להאריך את המועד להישפט בגין דו"ח ביצוע עבירה של נהיגה במהירות העולה על המותר (להלן: "הדו"ח" ולהלן: "הבקשה").

2. ב"כ המערער טען כי שגה בית משפט קמא משדחה את הבקשה על הסף, בלא שנתן דעתו לכך כי הדו"ח לא התקבל על ידי המערער אלא הוחזר לשולח מהסיבה "לא ידוע".

עוד לדברי ב"כ המערער נפלה שגגה מעם בית משפט קמא בעת שלא נעתר לבקשה, מאחר והדו"ח שולם. זאת בעוד שאשת המערער, אשר ביצעה בפועל את העבירה, שילמה את הקנס אך כדי להימנע מריבית פיגורים והוצאות נוספות.

כן טען ב"כ המערער כי בקשה שהוגשה לבית משפט קמא, בגין דו"ח אחר, מטעמים זהים, התקבלה (להלן: "הדו"ח הנוסף").

ב"כ המערער עתר לבית המשפט להורות על קבלת הערעור.

3. המשיבה טענה כי מששולם הדו"ח השתכללה הרשעתו של המערער ועל כן בדין נדחתה הבקשה. מה גם שהמערער השתתה בהגשת הבקשה, בשים לב לכך כי הדו"ח שולם כבר בסוף חודש אוגוסט 2013.

באשר לדו"ח הנוסף טענה המשיבה כי אין לגזור גזרה שווה שכן לא היתה לנגד עיני בית משפט קמא

העובדה כי השתכללה ההרשעה גם בגינו.

דין והכרעה

4. בבואו של בית משפט לבחון בקשה להישפט באיחור, עליו להידרש לסיבה בעטייה לא הוגשה הבקשה במועד והאם נמנעה הגשתה בשל נסיבות שאינן תלויות במבקש. כמו כן האם הוגשה באופן מיידי, לאחר שהוסרה מניעה זו (ר' רע"פ 8651/13, **סקה נ' מדינת ישראל**, 31.3.14).

5. אף אם אצא מנקודת הנחה כי יש ממש בטענות ב"כ המערער כי הדו"ח לא הגיע לידי המערער, מסיבות שאינן תלויות בו, שכן חזר לשולח בסיבה "לא ידוע", הרי שייחשב כמי שמודע לקיומו למצער ביום 30.8.13, המועד בו שולם הדו"ח. ואולם גם באותה העת נמנע המערער מלהגיש את הבקשה באופן מיידי, אלא אך בחלוף שנה, ביום 9.11.14.

וייאמר כי אין עוררין שהדו"ח שולם כחודש עובר לתום מועד התשלום והיה סיפק בידי המערער למצות את ההליך ולפנות לבית המשפט בבקשה, טרם תשלומו.

6. יתירה מכך, מעת ששולם הדו"ח ייחשב המערער כמי שהודה והורשע בביצוע עבירת המהירות בה הואשם ונשא את עונשו. פסק הדין אף הפך לחלוט בעת שחלפו מניין ימי הערעור. בנסיבות אלה ומשלא נמצאה סיבה שאינה תלויה במערער בגינה לא הוגשה הבקשה במועד כמתחייב, לא יבוא עניינו של המערער בגדר החריג בגינו ניתן יהיה להידרש פעם נוספת להרשעה חלוטה בפלילים (ר' רע"פ 8927/07 **אבו עסב נ' מ"י**, 21.1.08 ורע"פ 2096/07 **כוכבי נ' מ"י**, 1.5.07).

7. ערה אני לכך כי בקשה מנימוקים זהים שהגיש המערער בנוגע לדו"ח הנוסף התקבלה. ואולם בנסיבות בהן, שלא כבעניינינו, לא נחשף בית המשפט קמא לעובדה כי גם הדו"ח הנוסף שולם והשתכללה הרשעתו של המערער, לא יהא בהחלטתו, כדי להשליך על עניינינו.

8. עוד ייאמר כי טענת המערער שאשתו נהגה ברכב ולא הוא, אינה מקימה כשלעצמה, עיוות דין, המצדיק היעדרות לבקשה (ר' רע"פ 7709/13 **סאסי נגד מדינת ישראל**, 28.11.13).

9. לאור סך כל האמור לעיל, דין הערעור להידחות.

פסק הדין יועבר לצדדים באמצעות המזכירות.

ניתן היום, ה' ניסן תשע"ה, 25 מרץ 2015, בהעדר הצדדים.